

Sygn. akt VIII U 2789/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2019 r. w Gliwicach

sprawy K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o rekompensatę

na skutek odwołania K. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 września 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do rekompensaty określonej w art. 21 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

(-) Sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2789/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 września 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej K. R. prawa do rekompensaty, gdyż ubezpieczona nie udowodniła 15 lat pracy w szczególnych warunkach przed 1 stycznia 2009r.

Organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył zatrudnienia ubezpieczonej od 15 grudnia 1987r. do 30 czerwca 1998r., ponieważ stanowisko wymienione w świadectwie pracy z 31 lipca 2000r. nie jest zgodne ze stanowiskiem wymienionym w powołanym zarządzeniu. Nie zaliczono również do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 18 października 2005r. do 31 grudnia 2008r., gdyż stanowisko pracy wymienione w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 7 września 2018r. nie zostało prawidłowo wykazane zgodnie z powołanym zarządzeniem.

Ubezpieczona nie zgodziła się z tą decyzją i wskazała, że w ww. okresach, a także

od 3 września 2001r. do 29 października 2005r. pracowała faktycznie na stanowisku suwnicowej, na którym praca powinna być zaliczona do pracy w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w skarżonej decyzji. Na rozprawie 22 maja 2019r. pełnomocnik organu rentowego oświadczył, że okres zatrudnienia odwołującej od 3 czerwca 2001r.

do 29 października 2005r. nie jest kwestionowany jako okres pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Organ rentowy przyznał ubezpieczonej K. R. urodzonej (...) prawo do emerytury od 1 października 2017r., w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, na podstawie art.24 ustawy emerytalnej. Wysokość świadczenia organ rentowy obliczył zgodnie z art.25 i art.26 powołanej ustawy.

W dniu 10 września 2018r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie prawa do rekompensaty, w rozpoznaniu którego organ rentowy wydał skarżoną decyzję.

Ubezpieczona od 1 września 1973r. do 31 lipca 2000r. była zatrudniona w Hucie (...) S.A. w likwidacji (dawniej Huta 1 – M.) w pełnym wymiarze czasu pracy:

od 1 września 1973r. do 16 czerwca 1975r. jako pracownik młodociany, a następnie jako operator suwnicy, salowa, operator suwnicy. W okresie od 19 do 22 lipca 1991r. ubezpieczona korzystała z urlopu bezpłatnego, a w okresach od 16 września 1978r.

do 4 stycznia 1980r. oraz od 1 marca 1980r. do 5 listopada 1982r. przebywała na urlopie wychowawczym.

W świadectwie pracy z 31 lipca 2000r. zakład pracy wskazał, że od 15 grudnia 1987r. do 30 czerwca 1998r. ubezpieczona pracowała jako operator suwnicy manip. – transportowej / obsługa stanowisk spawalniczych W-5 /, wykonując pracę wymienioną w wykazie A, dziale III, poz.86 pkt 1 załącznika nr 1 do zarządzenia nr 3 (...) z 30 marca 1985r.

Ubezpieczona w okresie spornym faktycznie pracowała jako operator suwnicy na wydziale V, wydziale konstrukcji stalowych. Pracowała na hali, gdzie były trzy pomieszczenia: spawalnia, obróbka skrawaniem, a następnie malarnia, pomieszczenie, w którym składano konstrukcje stalowe i stała wytaczarka karuzelowa. Na wydziale tym pracowali przede wszystkim spawacze i przepalacze, a ubezpieczona obsługiwała suwnice nad nimi. Pracowała na wysokości 5 metrów nad poziomem. Przy pomocy suwnicy transportowane były konstrukcje stalowe do spawania, jak również po spawaniu. Na wydziale tym były dwie suwnice, jedną z nich obsługiwała odwołująca.

Razem z ubezpieczoną pracowali W. G. i H. R..

W okresie od 3 września 2001r. do 29 października 2005r. ubezpieczona była zatrudniona w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku suwnicowej.

W świadectwie pracy z 29 października 2005r. zakład pracy wskazał, że ubezpieczona wykonywała pracę w warunkach szczególnych na stanowisku suwnicowej wymienionym w wykazie A dziale III poz.86 pkt 17.

W okresie od 18 października 2005r. do 31 marca 2017r. ubezpieczona była zatrudniona w Zakładzie (...) Sp. z o.o.

Zakład pracy sporządził dla ubezpieczonej w dniu 7 września 2018r. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, w którym wskazał, że ubezpieczona była zatrudniona na stanowiskach wymienionych w wykazie prac w szczególnych warunkach stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.:

- od 18 października 2005r. do 31 grudnia 2008r. na stanowisku suwnicowy – dźwigowy wymienionym w wykazie A dziale III poz.86 pkt 17,

- od 31 grudnia 2008r. do 31 marca 2017r. na stanowisku suwnicowy – dźwigowy wymienionym w wykazie A dziale III poz.86 pkt 17.

W Zakładzie (...) ubezpieczona obsługiwała suwnice na wysokości ponad 3 metrów. Na wydziale było takich suwnic 8. Przy ich pomocy ubezpieczona przewoziła elementy konstrukcji albo całe konstrukcje nad stanowiskami spawaczy, szlifierzy i do malarni.

Razem z ubezpieczoną pracowały w tym czasie T. G. i K. D..

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej z okresu zatrudnienia w Hucie (...), w (...) Sp. z o.o., w Zakładzie (...), zeznań świadków W. G., H. R., T. G. i K. D., a także zeznań ubezpieczonej (protokół elektroniczny z rozprawy z 24 lipca 2019r. czas 00:03:02 - 00:45:56).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków W. G., H. R., T. G. i K. D. - byłych współpracowników ubezpieczonej, a także zeznaniom ubezpieczonej, gdyż były one rzeczowe, spójne, logiczne, przekonujące, korelujące ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, w szczególności zawartą w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej K. R. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 965 ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl ust. 2 rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przy czym chodzi tu o prawo do wcześniejszej emerytury. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 17 grudnia 2015r. (sygn. akt III AUa 717/15), celem rekompensaty jest złagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Nie polega ona jednak na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, ale na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (w myśl art.23 ustawy rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Jedynie nabycie prawa do wcześniejszej emerytury stanowi przesłankę negatywną przyznania prawa do rekompensaty, natomiast nabycie prawa do emerytury na zasadach ogólnych nie wpływa w żaden sposób na uprawnienia do rekompensaty.

Ubezpieczona K. R. jest uprawniona do emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, w oparciu o przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zm.).

W takiej sytuacji możliwe jest przyznanie jej prawa do rekompensaty na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych pod warunkiem, że legitymuje się on co najmniej 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - art. 21 ust. 1 ustawy).

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy istnieją podstawy do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia ubezpieczonej

od 15 grudnia 1987r. do 30 czerwca 1998r. w Hucie (...) oraz od 18 października 2005r. do 31 grudnia 2008r. w Zakładzie (...) Sp. z o.o.

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

w wykazie A dziale III poz. 86 wymieniono prace: „obsługa suwnic”.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że ubezpieczona wykonywała w okresach spornych pracę o jakiej mowa powyżej - jako suwnicowa stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższe wynika z zeznań świadków, współpracowników ubezpieczonej, zeznań samej ubezpieczonej oraz ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza zawartej w aktach osobowych ubezpieczonej.

Po doliczeniu ww. okresów spornych do pracy w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy (okres od 3 września 2001r. do 29 października 2005r.) ubezpieczona legitymuje się co najmniej 15 – letnim okresem takiej pracy. Zatem spełnia przesłanki do przyznania jej prawa do rekompensaty.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił skarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do rekompensaty.

(-) sędzia Grażyna Łazowska